25/11/2020

Το καστρομονάστηρο της Αγίας Αικατερίνης

/ Ιερές Μονές

Η Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης στο Ορος Σινά ή Ιερά Μονή του Θεοβαδίστου Ορους Σινά όπως αποκαλείται επίσημα, είναι κτισμένη στις παρυφές του όρους Σινά, στην ομώνυμη χερσόνησο.

Η Μονή αποτελεί Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.
Σύμφωνα με μαρτυρίες, θεωρείται η παλαιότερη χριστιανική μονή στον κόσμο, παρόλο που και η Ιερά Μονή του Αγίου Αντωνίου κοντά στο Κάιρο, θεωρείται ότι κατέχει ανάλογη διάκριση.

Η ένδοξη Αγία Αικατερίνη

Η Αγία Αικατερίνη μαρτύρησε για τον Χριστό στις αρχές του 4ου αιώνα, στην Αλεξάνδρεια. Συνδέθηκε όμως άρρηκτα με το Όρος Σινά μετά την θαυμαστή εναπόθεση τού ιερού λειψάνου της στην ψηλότερη κορυφή τής Σιναϊτικής Χερσονήσου και την μεταφορά του αργότερα στην Μονή του Σινά.
Για την ένδοξη Αγία διεσώθησαν «μαρτύρια», εγκωμιαστικοί λόγοι, συναξαριακές διηγήσεις, ασματικοί κανόνες και ποιητικές συνθέσεις, που εξιστορούν τον βίο και

το μαρτύριο της και έχουν αποτελέσει το αντικείμενο συστηματικής μελέτης των επιστημόνων από τον 18ο αιώνα εως σήμερα.

Ιστορικά, η παλαιότερη μαρτυρία για ύπαρξη μοναστικής ζωής στη περιοχή είναι του 381-384 μ.Χ.

Επί βυζαντινού αυτοκράτορα Ιουστινιανού, ανάμεσα στο 527 και 565, ανεγέρθηκε η μονή στο σημείο που βρίσκονταν η «φλεγόμενη βάτος» του Μωυσή. Το μέρος θεωρείται ιερό για χριστιανούς, μουσουλμάνους και Εβραίους.

Ως απάντηση σε αίτημα μοναχών της μονής για προστασία, η μονή έλαβε από τον Μωάμεθ «ιδιόγραφη υποχρέωση» ή Διαθήκη (Αχτναμέ), επικυρωμένη με το αποτύπωμα της ίδιας της παλάμης του, που περιγράφει τα δικαιώματα των χριστιανών που ζουν με τους Μωαμεθανούς.

Η Μονή με τη σπουδαία βιβλιοθήκη

Η βιβλιοθήκη της μονής διατηρεί την δεύτερη μεγαλύτερη συλλογή χειρογράφων και Κωδίκων της πρωτοχριστιανικής περιόδου, μετά από αυτή του Βατικανού.
Ο «Σιναϊτικός κώδικας», που βρίσκονταν αρχικά στη μονή ως τον 19ο αιώνα, τώρα βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου.

Μεταξύ των κειμηλίων τής Μονής, ξεχωρίζει η συλλογή των φορητών εικόνων, η πλουσιότερη αριθμητικά και σημαντικότερη παγκοσμίως. Το Σινά είναι από τούς ελάχιστους τόπους όπου σώζονται εικόνες τού 6ου και 7ου αιώνα, απαράμιλλης ομορφιάς και τεχνικής. Εδώ βρίσκονται και οι παλαιότερες εικόνες του Χριστού και της Παναγίας.

Μεγάλης αξίας τείναι και η συλλογή των 80 Σλαβικών χειρογράφων.
Σώζεται μέρος από την πρώιμη Σλαβική Γραμματεία του 10ου-11ου αιώνα και φθάνουν έως την υστεροβυζαντινή περίοδο. Αρκετά έχουν γραφεί στην «γκλαγκολιτική» γραφή, που επινόησαν οι αδελφοί Κύριλλος και Μεθόδιος για να αποδώσουν στην σλαβική γλώσσα τα ιερά κείμε-να.

Η Βιβλιοθήκη του Σινά συγκαταλέγεται μεταξύ των φη-μισμένων βιβλιοθηκών που διαθέτουν συλλογές παπύρων. Πρόκειται για 125 τμήματα και 22 σπαράγματα, αρκετά εκ των οποίων ανάγονται στὸν 6ο αιώνα και παραδίδουν σημαντικά κείμενα.

6 ώρες πεζοπορία για την κορυφή

Εντός του χώρου τής Μονής η κίνηση των επισκεπτών είναι προδιαγεγραμμένη και προσχηματική.

Θεωρείται δεδομένη η σεμνότητα της περιβολής ως προς τον χώρο και δεν επιτρέπονται οργανωμένες ξεναγήσεις και μαγνητοσκοπήσεις.

Για την άνοδο στην Κορυφή πρέπει υπολογίζουμε συνολικό χρονικό διάστημα πέντε έως επτά ωρών.

Υπάρχουν δύο δρόμοι, ο ιστορικός και ο νεώτερος, πού αρχίζουν πίσω από την Νοτιοανατολική πλευρά της Μονής. ο πρώτος είναι συντομότερος, αλλά αρκετά ανηφορικός και δύσβατος. Στο μεγαλύτερο μέρος του είναι διαμορφωμένος με απότομα σκαλοπάτια.

Γιά το μεγαλύτερο μέρος του είναι δυνατόν να μισθώνονται καμήλες, πού πάντοτε είναι διαθέσιμες έξω οπό την Μονή. Στην συνέχεια ακολουθεί πεζοπορία σε πέτρινα σκαλοπάτια προς την Αγία Κορυφή.

ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ

Σύμφωνα με ισχυρή σιναιτική παράδοση, καταγεγραμμένη εν πρώτοις από τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Νεκτάριο Σιναΐτη (1670)[2], το Λείψανο της Μάρτυρος φυλασσόταν από τους Μοναχούς στην κορυφή για τρεις περίπου αιώνες, μέχρις ότου μετεφέρθη εν-τος του Καθολικού της νεοανεγερθείσης κα-τα τον 6ο αιώνα ιουστινιάνειας Μο-νης. Στο σκευοφυλάκιο της Μο-νης εκτίθεται περίτεχνη μαρμάρινη λάρνακα με ειδική βάθυνση στο εσωτερικό της για την συλλογή του μύρου που ανέβλυζε αδιαλείπτως, στην οποία διεφυλάχθη για μερικούς αιώνες το σώμα της Αγίας. Στα τέλη του 18ου αιώνος εναπετέθη σε νεώτερη λάρνακα με κιβώριο, την οποία κατεσκεύασε ο ονομαστός λιθοξόος και σκευοφύλαξ της Μο-νης Προκόπιος Καισαρεύς χρησιμοποιώντας και παλαιοχριστιανικά θωράκια, έργο για το οποίο «ανάλωσε εννέα χρόνων επιτηδειότητα». Η λάρνακα κείται στην νότια πλευρά του αγίου Βήματος του Καθολικού, ενώ παραπλεύρως απόκειν-ται άλλες δύο αργυρές λάρνακες, δωρεές στην Μονή από την Ρωσσία.

ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Γύρω στα 1025, ο ηγούμενος του Σινά άγιος Συμεών ο Πεν-τάγλωσσος μετέφερε λείψανα της Αγίας στην Rouen της Γαλλίας και στην Trèves της Γερμανίας. Η φήμη και η τιμή της διαδίδον-ται πλέον στην Ευρώπη και η Μονή του Σινά καρπούται το σέβας όλων των χριστιανών και δη των βασιλέων και ηγεμόνων, όπως δηλώνουν περίτρανα τα πολύτιμα αφιερώματά των. Σιγά-σιγά η λαοφιλής αγία Αι-κα-τε-ρι-να κυριαρχεί στο σιναιτικό εορτολόγιο, η εικόνα της τοποθετείται στο τεμ-πλο του Καθολικού μαζί με του προφήτου Μωυσέως, ενώ στο νεώτερο τεμ-πλο του 1612 καταλαμβάνει επισήμως την θέση της πολιούχου της Μο-νης. Σήμερα η Μονή της Βάτου, η Μονή του όρους Σινά, είναι παγ-κοσμίως γνωστή ως η Μονή της αγίας Αι-κα-τε-ρι-νης.

Η αγία Αι-κα-τε-ρι-να απετέλεσε προσφιλές θέμα στην εκκλησιαστική τέχνη και απεικονίστηκε σε εικόνες, χρυσοκέν-τητα υφάσματα και έργα μικροτεχνίας. Στο σκευοφυλάκιο του Σινά εκτίθεται μεταξύ άλλων η παλαιότερη χρονολογημένη (11ος αι.) εικόνα της, ενώ αργότερα δημιουργείται η παράδοση της παράλληλης απεικονίσεως σκηνών του μαρτυρίου της. Από τον 15ο αιώνα, στις σκηνές αυτές προστίθεται και το επεισόδιο της μεταστροφής της Αγίας στον χριστιανισμό από

τον άγιο ερημίτη και της «μνηστείας» της με τον Χριστό. Σήμερα, σύμφωνα με παλαιό έθιμο, οι προσκυνητές λαμβάνουν ως ευλογία το αργυρό δακτυλίδι της αγίας Αι-κα-τε-ρι-νης, εις ανάμνησιν του δακτυλιδίου που δώρησε ο Χριστός στην ίδια. Το δακτυλίδι αυτό συμβολίζει τον πνευματικό αρραβώνα με τον Χριστό και είναι αγιασμένο στα ιερά της Λείψανα.